



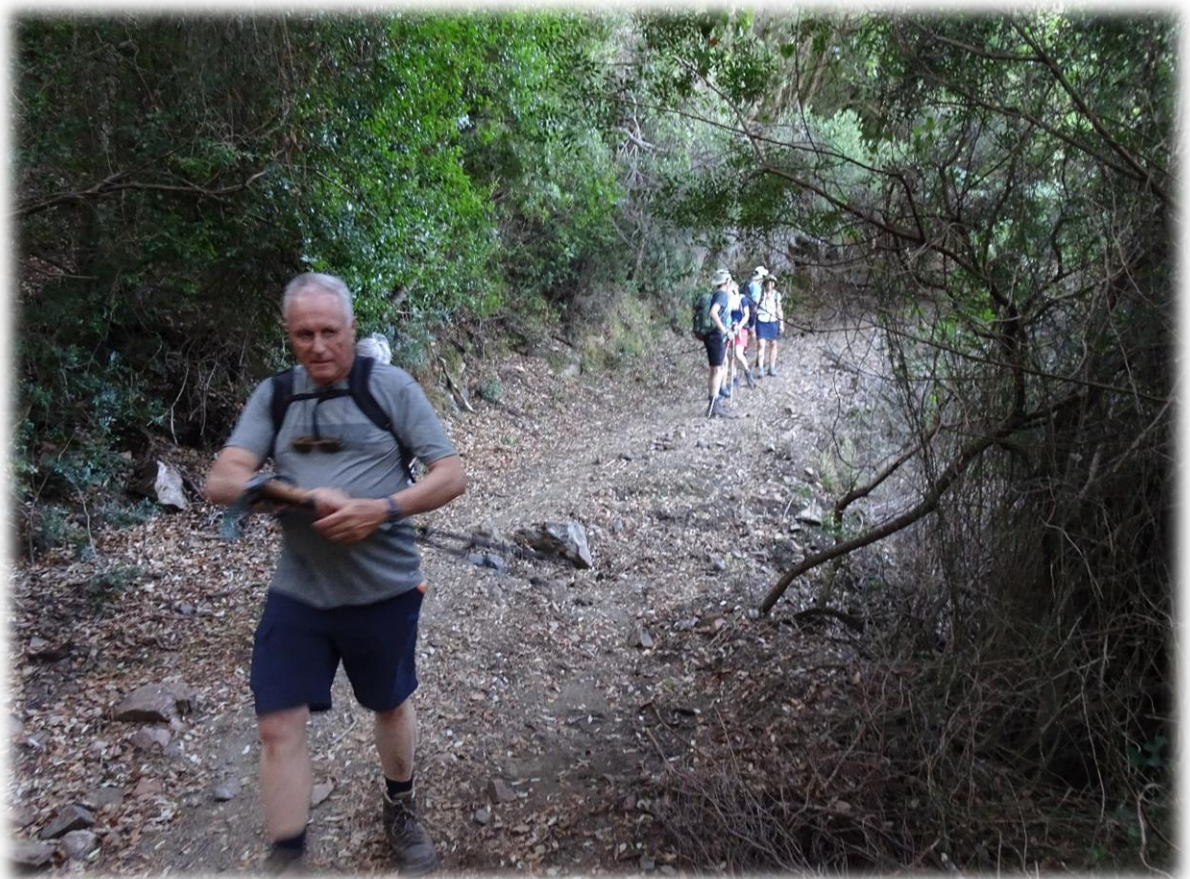
We overnachten, de rest van de week, in het mooie hotel Corsica, met zwembad. De meeste kamers, net als mijn kamer, hebben uitzicht op de Genuese toren dat zich op een klein eilandje bevindt aan de haven van Porto.



Porto staat bekend om zijn mooie zonsondergang. Elke avond, bij zonsondergang, staat de dijk dan ook vol met mensen met het fototoestel in aanslag. En het moet gezegd de zonsondergang hier is echt wel spectaculair.

Woensdag 6 september 2023

- Wandeling : De wandeling van de facteur
- Gebied : Van Col de la Croix naar Girolata
- Afstand : 5 km
- Stijgen : 100 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 2 uur





Vanop de Col de la Croix volgen we het pad van de facteur. Postbode Guy Ceccaldi heeft gedurende 30 jaar de post bedield in Girolata, toen bewoond door slechts 8 mensen.

Zes dagen per week vertrok de postbode vanuit zijn dorp Partinello op een bromfiets tot aan het pad dat leidt naar Girolata. Hij was de bekendste witte baard van Corsica.





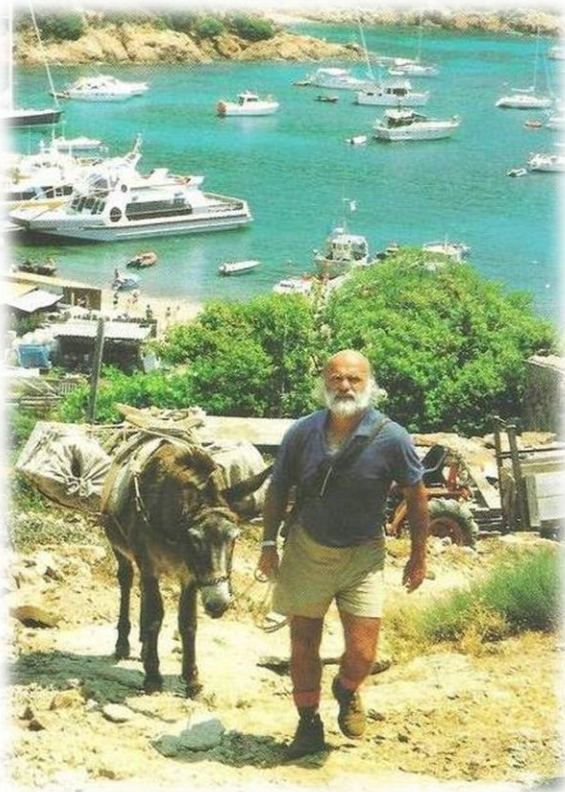
Zelfs al was er geen enkele brief of zending, de factuur deed zijn ronde want in Girolata hadden de mensen ook recht om een brief te posten.



Voor de factuur was het een volledige dagtaak. Ook bij sneeuw en stormweer leverde hij zijn post af. Toen hij ouder werd kreeg hij meerdere keren een andere job aangeboden doch hij

weigerde iets anders te doen. Zijn warme figuur van welwillende grootvader was voor het gehele dorp een symbool van dienstbaarheid voor de mensheid. Hij is met pensioen gegaan in 2006 en sedertdien wordt de post bedield met de boot.





Als er pakjes dienden geleverd te worden werd de factuur vergezeld van een ezel.



Op 24 februari 2017 stierf Guy (de facteur) in het medische centrum Calvi op 77-jarige leeftijd. De facteur legde het traject af in 40 minuten. Indien hij ook grote pakken mee had maakte hij gebruik van een ezel en duurde de tocht wel wat langer.



Ook hier liggen er koeien op het strand.



De vlag van Corsica vertoont een zwarte Morenkop met een witte band om het voorhoofd en met een strik naar achter. Met zekerheid weet men het niet meer maar misschien herinnert dit aan de overwinning op de Moren en was het vroeger een blinddoek over de uitgestoken ogen van de

Morenkop. Maar het zou ook kunnen dat de eerste bewoners van Corsica slaven waren. Deze droegen een band rond het voorhoofd met de knoop naar voor. Maar met de bevrijding werd de knoop naar achteren geplaatst om de herinnering aan de slavernij weg te werken.





De Morenkop werd gekozen als officieel symbool van Corsica op 24 november 1762. Vandaag is het een embleem van een volk en een symbool van een etnische doorenmenging die Corsica gedurende eeuwen gekend heeft.



Buiten de dorpskernen zijn nagenoeg alle verkeersborden deels kapot geschoten. Corsicanen zijn goede jagers en ze moeten toch ook wat kunnen oefenen!



Onze wandeling eindigt aan het strand van het dorpje Girolata. Het kleine gehuchtje Girolata heeft slechts een paar tientallen huizen en is niet bereikbaar via de weg. Via het land kan men er enkel te voet geraken of met de boot via het water.



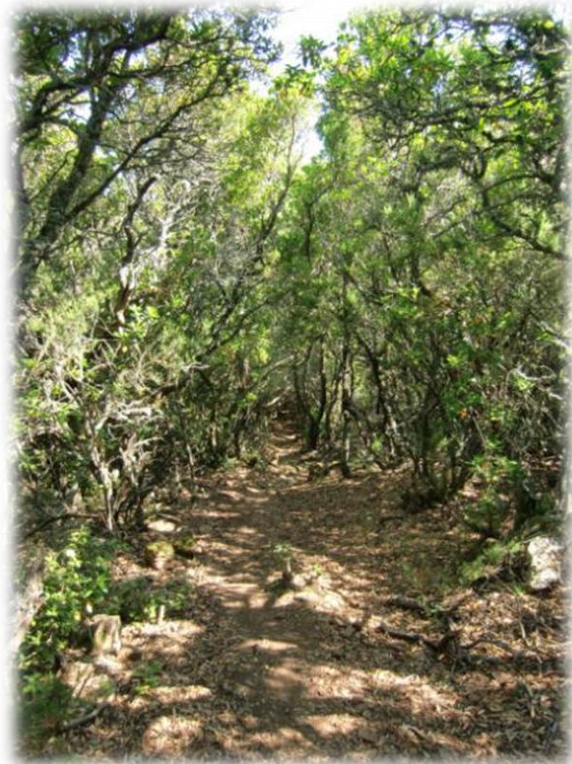
Koeien lopen vrij rond op het strand. Girolata heeft ook een kleine haven die toegankelijk is van april tot oktober. Er kunnen 70 boten en jachten aangemeerd liggen. Je kunt er terecht met een bootje van minder dan 6 meter tot jachten van meer dan 26 meter.



Het kleine haventje van Girolata wordt bewaakt door 10 havenagenten. Als je met een boot wil aanleggen moet je meerdere dagen op voorhand reserveren. In het hoogseizoen kost het aanleggen van een klein bootje van minder dan 6 meter in de haven 19 euro per nacht en voor de grootste jachten van meer dan 26 meter dient men 161 euro per nacht neer te tellen. Je kan er geen brandstof tanken.



Het fort van Girolata werd gebouwd in de 13^{de} eeuw door de Genuezen om zich te beschermen tegen de Moren. Later werd het fort bewoond door herders en nog veel later werd het dorp, zoals het nu nog altijd is, gebouwd.



Tot ver in de 18^{de} eeuw verlieten de bewoners van Girolata nauwelijks hun dorp. Zij leefden van het vee en van de langoustinevangst. Momenteel leven ze vooral van het toerisme.



Op een nacht in februari 1943 vertrekken muilezels in de buurt van Girolata met 450 wapens en niet minder dan 60.000 patronen. Het waren de eerste wapens die de geallieerden leverden

aan de maquisards. De levering werd door de onderzeeër Casabianca gebracht tot op een paar honderd meter van de kust waarna het in rubberbootjes naar de kust werd gebracht.

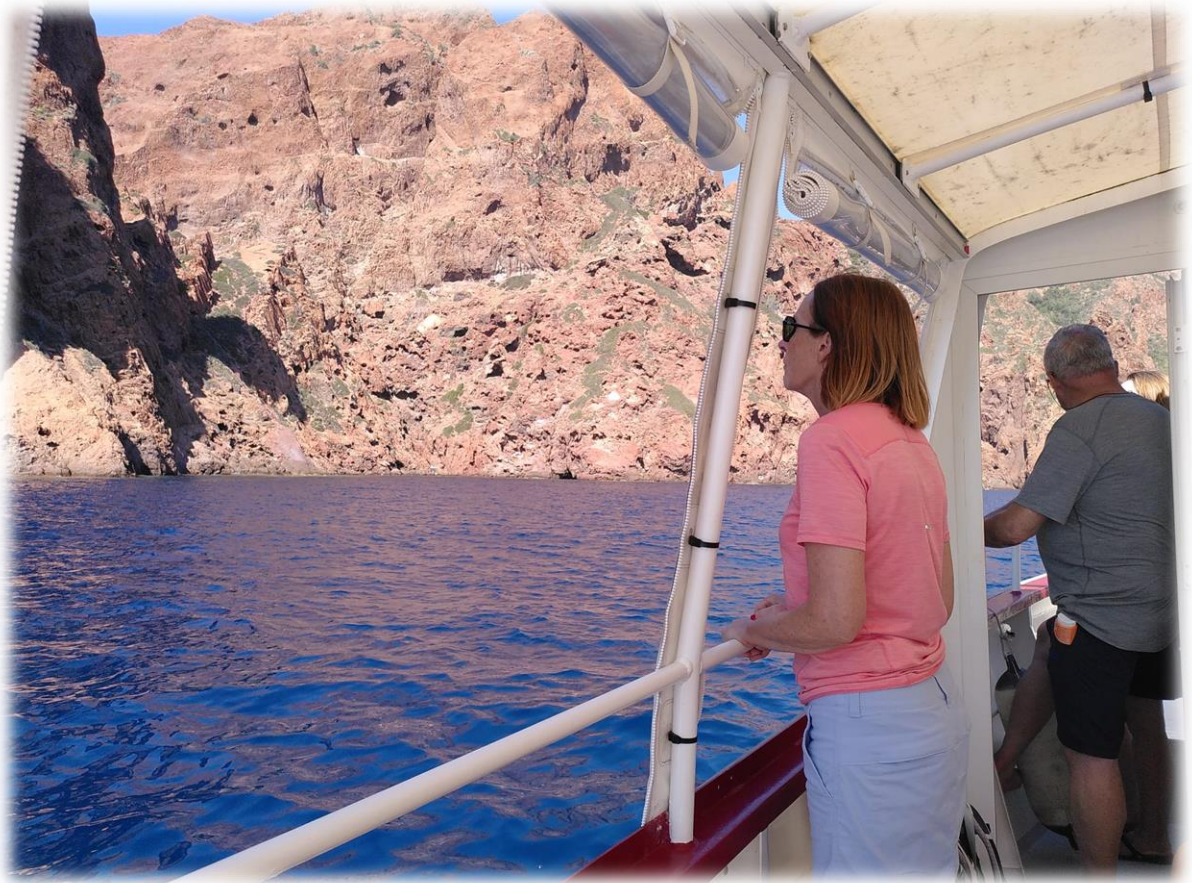




Maar dat was nog maar het begin. In de nacht van 1 op 2 juli 1943 bracht diezelfde onderzeeër, in St-Florent, in alle stilte, 13 ton wapens en munitie aan land voor het Corsicaanse verzet.



In Girolata eten we een lekker slaatje waarna we een boottocht doen. Het boottochtje gaat door het natuurreserveaat Scandola. Het ligt tussen de Golf van Porto en de Golf van Galéria.



Op sommige plaatsen zijn de stenen en de rotsen onder water bedekt met witte algen.



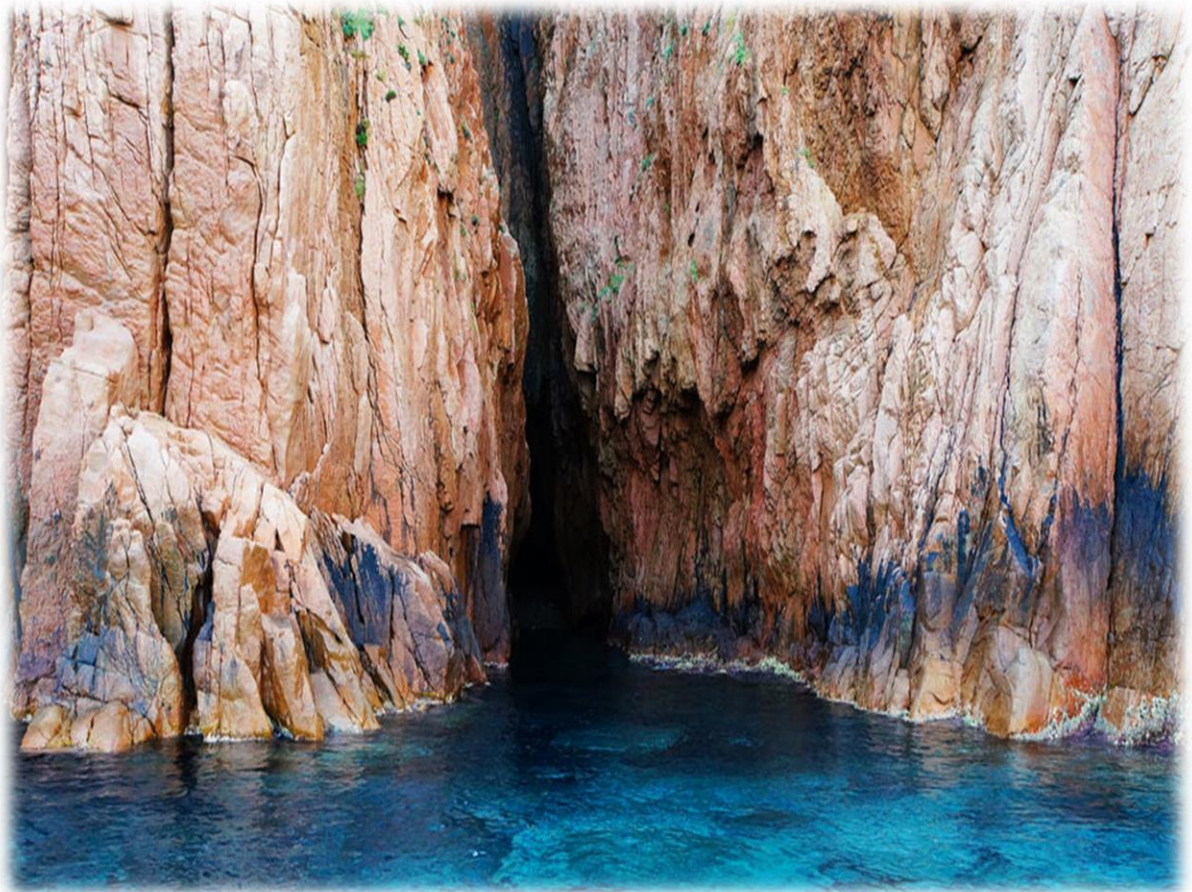
Het natuurreservaat is 19,19 km², waarvan 9,19 km² land en 10 km² water, opgericht in december 1975 en ligt in het Regionale Park Corsica. Het park en het reservaat zijn door de UNESCO aangewezen als Werelderfgoed in 1983.



Deze grote vis zou wel eens een tandbaars kunnen zijn. Hij kan tot 1,25 meter worden, is lekker om te eten maar is hier beschermd.



Mooie rotsen, uitgesleten door erosie stelen het oog.



In 1930 werd een wet van kracht die vernietiging of verandering verbood. Het Scandola-natuureservaat wordt streng beschermd om het gebied in haar oorspronkelijke staat terug te brengen. De rode bol is eveneens een alg en wordt zeetomaat genoemd.



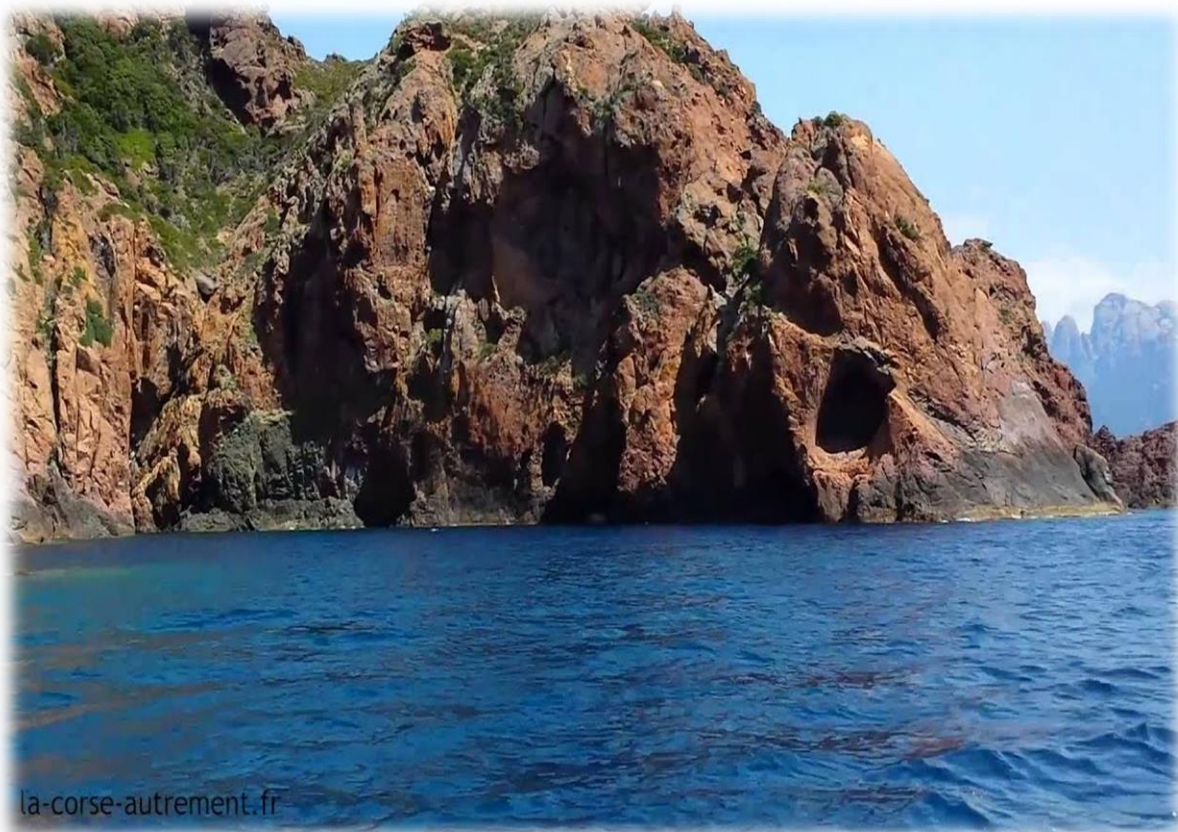
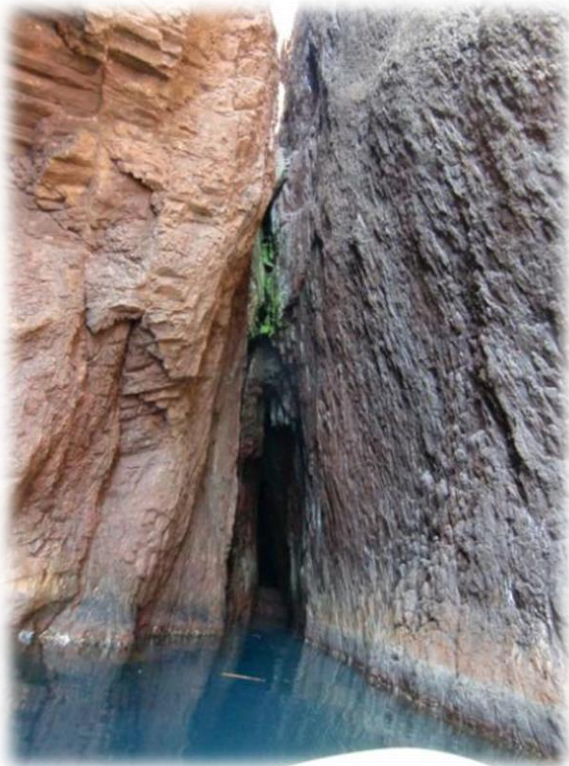
Al hebben we er geen enkele gezien (foto is van een vorige rondvaart in Scandola), in dit reservaat zitten ongeveer 70 koppeltjes visarenden. Ze kunnen tot 8 meter diep duiken om hun prooi te vangen. De visarend is een vrij kleine arend die graag boven water stilstaand 'bidt' en dan met uitgestoken klauwen op een vis duikt. Hij is relatief sterk gezien zijn grootte en kan prooien pakken bijna even zwaar als hijzelf. De visarend is in vlucht goed te herkennen door zijn geheel witte onderkant, zijn chocoladebruine bovenkant en zijn enigszins 'geknikte' vleugels.



Door het oog van de visarend loopt een donkere streep. Het verenkleed is bij beide geslachten gelijk. De lichaamslengte is zo'n 55 cm en de spanwijdte bedraagt 150 tot 170 cm en het gewicht 1,5 tot 2 kg. De vrouwtjes zijn iets groter en zwaarder.



De visarend eet vrijwel uitsluitend vis en is vooral bij beboste meren, rivieren of de zee kust te vinden. Ze vliegen over het wateroppervlak op zoek naar een prooi die zich vlak onder het wateroppervlak bevindt. Wanneer er een vis wordt gezien, duikt de arend met zijn kop vooruit naar beneden, en op het laatste moment gooit hij zijn poten naar voren om de vis te pakken. Zijn klauwen zijn vlijmscherp en op de poten zitten kleine stekels, zodat de visarend zijn glibberige prooi beter kan vastpakken.



De visarend stelt betrekkelijk weinig eisen aan zijn leefgebied. Belangrijk is visrijk water; dat kunnen langzaam stromende rivieren, heldere meren of zee-kusten zijn. Verder moet er een plek zijn om te nestelen, zoals hoge bomen, rots-wanden, onbewoonde eilandjes of door mensen gemaakte palen met platforms.



Krijgen we de visarend zelf niet te zien we krijgen wel enkele lege nesten te zien.



Dit noemt men de kussende rotsen. En inderdaad met wat verbeelding lijkt het of er twee hoofden elkaar kussen.



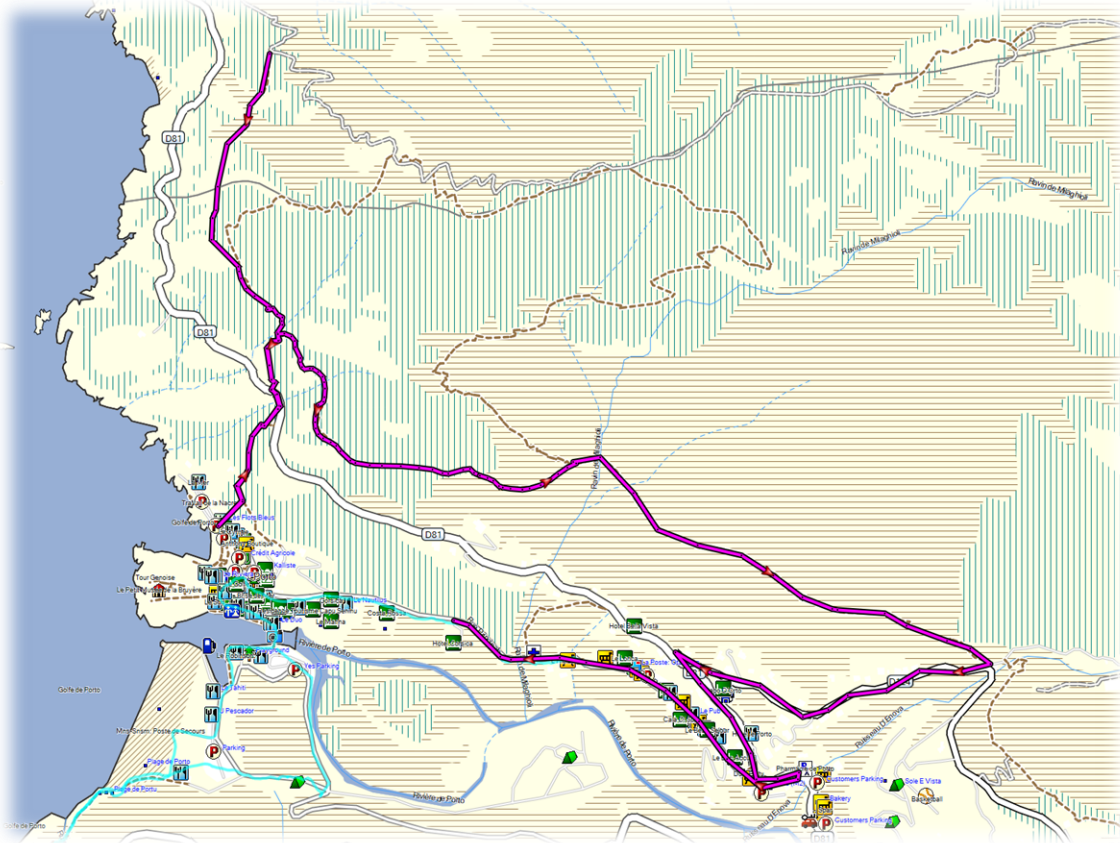
Dit is een pistacheboom van, naar schatting, 400 jaar oud. De pistache komt uit de pruikenboomfamilie en de eetbare, groene, zaden wordt onder andere gebruikt om verwerkt te worden in roomijs.



We eindigen de boottocht in Marine de Porto. Dat is het gedeelte van het dorp dat direct aan de kust ligt. Je vindt hier een meer dan 300 meter lang zandstrand en een kleine jachthaven waar je bootjes kunt huren. Bovenop de rotsen staat een Genuese verdedigingstoren uit de 16e eeuw.

Donderdag 7 september 2023

- Wandeling : Luswandeling door de maquis van Porto (eerste wandeling)
- Gebied : Porto
- Afstand : 6 km
- Stijgen : 500 m
- Dalen : 500 m
- Duur : 3 uur





De maquis is alom tegenwoordig op Corsica. De maquis is een wilde mengeling en een ondoordringbaar boeket van stekelbrem, mirte, rozemarijn, kruisdoorn, jeneverbes en allerlei

andere, veelal, doornachtige planten. De maquis verspreidt een typische geur. Napoleon verklaarde op zijn verbanningsoord Sint-Helena dat hij Corsica met gesloten ogen zou herkennen, alleen al aan de geur die hij nergens anders had opgesnoven.





Elke keer ik in Corsica kom heb al de zeldzame bloem immortelle (onsterfelijk) gevonden. Deze keer echter niet. De foto is dan ook van een vorige reis. De immortelle met haar zeer

bedwelmende geur verwelkt nooit, zelfs als je ze plukt.. Voor de Corsicanen is het de symbolische bloem van de Maquis, de tuin van Corsica:





L'Occitana ontdekte in 2001 deze buitengewone plant, die enkel in het wild voorkomt, in Corsica. De immortelle bevat geneeskrachtige eigenschappen die bekend zijn in de

Mediterrane tradities, waaronder: anti-blauwe plekken, anti-ontsteking (krachtiger dan de arnica) en genezing van littekens.





Sinds de ontdekking van de prachtige eigenschappen van de onsterfelijke bloem, is de wilde pluk ervan toegenomen. Daarom heeft L'Occitane in 2004 een programma gelanceerd voor

het aanplanten van 50 hectare immortelle in Corsica, met respect voor de biologische landbouw.

